

De onsterfelijkheid van de ziel

Profetisch Woord neergeschreven door Bertha Dudde

Uitgave Jun 2007

Deze geschriften zijn niet konfessioneel!

Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling GOD's Woord, dat ons volgens de belofte in Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken.

Vertaald door:
Gerard. F. Kotte

Verantwoordelijk voor de uitgave:

Bertha Dudde Kring
p/a Postbus 194
NL-6460 AD Kerkrade

Inhoud

1500 Inzicht in het vergankelijke en Onvergankelijke.....	2
2216 Aardse omgeving, capaciteiten en kennis onbelangrijk voor het rijp worden van de ziel.....	3
2544 Geloof aan de Onsterfelijkheid van de ziel is nodig om aan zichzelf te werken.....	4
3627 Het reinigingsproces van de zielen in het hiernamaals.....	5
4757 Lichaam - ziel - Geest. Opheldering.....	6
4845 De samenstelling van de ziel.....	7
5191 Onsterfelijkheid van de ziel.....	7
6599 GOD blies hem een levende ziel in.....	8
6647 Wat is de ziel?.....	10
6778 De ware Arts voor de ziel.....	11
6817 De ziel wisselt van verblijfplaats - De dood van het lichaam.....	12
6847 Beïnvloeding van de ziel door de Geest.....	13
6990 Verkoop uw ziel niet.....	14
7571 De ontwikkeling van de ziel - (Oergeest).....	15
7656 De ziel zal oogsten wat zij gezaaid heeft.....	17
8008 Iedere geest is een oergeest, gevallen of niet.....	18
8012 Verdere opheldering over de ziel.....	21
8059 Het geloof aan een voortleven van de ziel.....	23
8417 De ziel is Onvergankelijk Toestand van het ik-bewustzijn.....	24

1500 Inzicht in het vergankelijke en Onvergankelijke

2 juli 1940

Het is buitengewoon voornaam op de hoogte te zijn van de vergankelijkheid van al het aardse en van de verantwoordelijkheid tegenover dat wat Onvergankelijk is. Het ontbreekt de mensen aan bewijzen voor de Onvergankelijkheid van de ziel, ze trachten daarom alles af te zwakken of te loochenen wat juist deze Onvergankelijkheid van de ziel veronderstelt en houden dus weinig rekening met deze Onvergankelijkheid. En dit is het gevolg van de onwetendheid dat er naast het aardse leven een geestelijk leven kan worden geleid en dat dit geestelijke leven de mens pas een onvergankelijk resultaat oplevert. Alleen het geestelijke leven is belangrijk, hoewel het schijnbaar slechts een begeleidend leven is van het aardse bestaan.

Het aardse leven kan wel worden geleid zonder enige verbinding met het geestelijke, maar dit is geheel nutteloos voor de eeuwigheid. Maar wanneer de mens zijn aandacht richt op de onsterfelijkheid van de ziel, als hij met deze factor rekening houdt, aanvaardt hij al bewust de verantwoordelijkheid voor de ziel. En zijn inspanning zal er nu op gericht zijn, geestelijke schatten te verzamelen, want hij ziet nu dat als waardeloos in wat aards bezit is, omdat hij weet dat niets daarvan duurzaam is, maar moet vergaan volgens goddelijke wet. Dus houdt hij zich bij wat hij als onvergankelijk inziet, d.w.z. hij tracht zich dit tot eigendom te maken. En iets Onvergankelijks is geestelijk, dus zoekt hij het geestelijke en vindt het ook, want GOD ondersteunt dit plan omdat het aan het eigenlijke doel van het aardse leven beantwoordt.

Is de mens eenmaal op de hoogte wat van waarde is voor de eeuwigheid om naar te streven, dan wordt het verantwoordelijkheidsgevoel tegenover de ziel steeds sterker in hem en hij leeft dan a.h.w. een tweede leven, dat helemaal gescheiden loopt van zijn eigenlijke aardse leven. Hij brengt

geestelijke verbindingen tot stand, hij laat zijn gedachten omhoog zweven in het geestelijke rijk, hij uit zich tegenover de geestelijke wezens, hij vertrouwt zich aan hen toe, hij vraagt om uitsluitel en raad en laat zich door hen onderrichten en hij doet alles om zijn geestelijk weten te vergroten. Hij streeft dus bewust naar het onvergankelijke en in dezelfde mate zal hij het aardse leven, d.w.z. alles wat vergankelijk is, leren verachten. Hij is dus nog op de aarde, bevrijdt zich echter uit de last die het aardse bestaan is en is heel wat meer in het gebied van het geestelijke dan op de aarde.

Daarom moet de mens eerst het weten worden gegeven over de waardeloosheid en onbeduidenheid van alles wat hij kan waarnemen en vastpakken en tegelijkertijd moet hem geestelijk weten worden voorgehouden, zodat hij nu zelf kan beslissen welk leven voor hem aantrekkelijker is. Hij moet de schatten van de wereld opgeven, hij moet zijn begeerte anders trachten te stillen dan met aards genot. Hij moet dit gewillig opgeven om geestelijke genietingen te kunnen ontvangen. Het moet voor hem zelf duidelijk zijn dat alleen het onvergankelijke, **de ziel**, bedacht moet worden gedurende het bestaan op aarde, maar dat aan beide niet tegelijk kan worden voldaan, dus om onvergankelijke goederen te ontvangen ook aardse goederen begeerd kunnen worden. Het ene moet worden opgegeven om het andere te kunnen ontvangen. De mens moet kiezen, hij moet zijn wil werkzaam laten worden en deze kan alleen uitgaan of naar wat aards begerenswaardig is of naar de rijkdom van de ziel. De mens moet kiezen tussen vergankelijk en Onvergankelijk goed.

En wiens Geest de waarde van Onvergankelijk goed inziet, zal gezegend zijn. Want het zal hem nu ook duidelijk worden dat het streven ernaar de mens gelijktijdig de nabijheid van GOD oplevert. En hij zal de verbondenheid met GOD bemerken als hij geen acht slaat op het vergankelijke en alleen tracht zich te verrijken met geestelijk bezit. De toestand van zijn ziel is aanmerkelijk vrijer, daar de materie, dus dat wat aards waard is om naar te streven, niet meer wordt begeerd en bijgevolg is overwonnen; dus de boeien van de ziel verbroken werden door de begeerte naar Onvergankelijk, naar geestelijk bezit.

En deze vrijheid levert een onvergelijkbaar resultaat op. Hij is in zijn niet gebonden toestand onvoorstelbaar levendig en zoekt verbinding met het eveneens geestelijke. En de vereniging hiermee bezorgt hem wijsheid en licht - in de vorm van kennis, waarmee hij zijn ziel nu weer vertrouwd zou willen maken. De mens wordt dus binnen geleid in de waarheid en dan heeft de ziel deel aan alle geestelijke rijkdom. Want ze ontvangt a.h.w. de geestelijke kracht, die de Geest uit GOD, door vermeerdering met het geestelijke, is toegestuurd.

Zo moet onherroepelijk een door de goddelijke Geest doordrongen ziel ten hogen komen, want haar doel was een zo hoog mogelijk geestelijk niveau te bereiken, wat nu bereikt is door het overwinnen van al datgene wat deel uitmaakt van de aarde, dus vergankelijk en daarom waardeloos is voor de eeuwigheid. Deze vermeerdering van het geestelijke betekent het vrij worden uit de vorm, en dus is de ziel van de mens verenigd met de Geest uit GOD, ze is waarlijk Onvergankelijk, d.w.z. ze leeft in eeuwigheid.

AMEN

2216 Aardse omgeving, capaciteiten en kennis onbelangrijk voor het rijp worden van de ziel

19 januari 1942

Het heeft geen betekenis voor de positieve ontwikkeling van de ziel in welke omgeving deze haar belichaming op aarde doormaakt. Het is ook helemaal onbelangrijk welke aardse capaciteiten de mens bezit en op welk niveau van aardse kennis hij staat. De mens kan aards de voortreffelijkste eigenschappen hebben, hij kan in alle aardse gebieden en bekwaamheden goed thuis zijn, hij kan

ook een hoge graad van kennis bezitten en toch kan hij geestelijk beduidend lager staan dan een mens die in het aardse leven al deze eigenschappen niet bezit en geestelijk hoog ontwikkeld is; ja, vaak is de geestelijke rijpheid veel eerder daar herkenbaar, waar alle aardse eigenschappen wegvallen, want deze mensen zijn innerlijker en meer met GOD verbonden, omdat ze in de arbeid aan hun ziel niet door welke invloeden van buitenaf dan ook worden belemmerd.

Het heeft soms de schijn, als zou een welgevormde ziel alleen in een welgeschapen lichaam kunnen wonen, als zou de waarheid alleen daar te vinden zijn, waar kennis wordt onderricht en ontvangen en als zou de graad van weten afhankelijk zijn van meer of minder hoog ontwikkeld verstandelijk denken van de mens, en toch kunnen juist die schijnbare voordelen een hindernis zijn die het rijp worden van de mens op losse schroeven zetten. De mens wiens denken anders scherp en logisch is, kan juist in geestelijk opzicht de grootste dwaling verdedigen, maar dwaling zal er nooit toe bijdragen geestelijk vooruit te gaan. Dit levert alleen een leven in liefde op en daarom hoeft de mens volstrekt geen door de wereld erkende goede eigenschappen te hebben en kan toch op een zeer hoog peil staan, omdat de liefde in hem aanwezig is, en deze echter de mens pas waarachtig verheft.

De wil GOD te dienen kan net zo sterk ontwikkeld zijn bij een mens die er aards heel klein en nederig voor staat, want juist deze wil trekt GOD, als de eeuwige LIEFDE, aan. Deze helpt echter de mens, ofwel diens ziel, op de eerste plaats geestelijk rijp te worden en dus kan een welgevormde ziel zich veel eerder ontwikkelen bij een mens die zijn opmerkzaamheid niet verdeelt tussen geestelijke en aardse belevenissen. In zekere zin heeft hij het iets makkelijker omdat de verleidingen van buitenaf hem niet zo bestormen, terwijl de mens van de wereld die over buitengewone gaven beschikt, maar deze niet gebruikt voor het heil van zijn ziel, ver achter kan staan bij die andere ziel.

AMEN

2544 Geloof aan de Onsterfelijkheid van de ziel is nodig om aan zichzelf te werken

10 november 1942

De mensen moeten er zich duidelijk van bewust worden, dat het aardse leven alleen middel tot het doel is, maar nooit doel op zichzelf. Pas dit inzicht spoort hen aan om te streven het doel te bereiken terwille waarvan de mens op aarde leeft. Bijgevolg moet hem het geloof aan een voortleven van de ziel na de dood worden overgebracht, de onsterfelijkheid van de ziel moet hem met redenen worden omkleed, ofschoon deze de mens niet kan worden bewezen. Er moet hem een weten worden ontsloten dat hem de onsterfelijkheid begrijpelijk maakt zodat het hem makkelijk valt, ook zonder bewijs te geloven.

Dan pas beschouwt hij de aarde als middel tot het doel en stelt zijn hele leven in op het voortleven na de dood. Pas deze gedachte laat hem dan de aardse goederen met andere ogen bekijken, want hij leert nu de vergankelijkheid ervan te beoordelen en hij richt zijn aandacht op zaken die voor eeuwig blijven bestaan. En wat hij dan doet, brengt hij in verband met het leven hierna.

Zodra de mens er aan gelooft dat het leven niet ophoudt met de dood, denkt hij erover na van welke aard het leven na de dood mag zijn, hij stuurt dus zijn Geest ten hogen, d.w.z. in regionen die woonplaats zijn van de ziel na beëindiging van het leven op aarde. En in deze regionen wordt hem dan uitsluitend gegeven, en wel d.m.v. gedachten, zodat de mens nu in volle overtuiging zichzelf als

een pelgrim op aarde beschouwt, wiens levensloop spoedig beëindigd is en tracht hij deze korte tijd op aarde vruchtbaar te benutten.

Het geloof aan de onsterfelijkheid is bijgevolg onvermijdelijk onontbeerlijk, wil de mens aan de arbeid aan zijn ziel beginnen, zoals echter ook dit geloof de mens verhindert het leven alleen zuiver werelds te leven. Maar een onweerlegbaar bewijs is niet te leveren over het voortleven van de ziel. Dit is ook een leerstuk dat nooit bewezen kan worden, echter door ijverig nadenken tot de diepste overtuiging kan uitgroeien, zoals al het geestelijke niet te bewijzen valt, opdat de vrije wil van de mens niet wordt begrensd en het geloof niet wordt **afgedwongen**.

AMEN

3627 Het reinigingsproces van de zielen in het hiernamaals

15 december 1945

Het reinigingsproces van de ziel van een gestorven mens in het hiernamaals begint dadelijk na het overlijden van het lichaam, maar in overeenstemming met de wil van de ziel. De zielen wier geest nog geheel in duisternis verkeert ervaren deze duisternis als een grote kwelling. En deze kwellingen zijn reeds het begin van een proces - omdat zij er toe bijdragen de wil van de ziel te veranderen, wat weer verschillend lange tijd duurt maar altijd als principe van het reinigingsproces bedoeld is.

Voortdurend geeft de Liefde van GOD haar gelegenheid de wil te veranderen, maar de middelen daartoe zijn in het hiernamaals voor de ziel vaak niet als een daad van Liefde van GOD te herkennen. En toch kunnen zij in een korte tijd tot het doel leiden, als de ziel niet al te weerspanning is. Zij moet zich geheel ontdoen van lagere substanties voordat zij licht kan doorlaten. Daarom zal haar toestand tot dat zij licht ontvangt ook een toestand van ellende zijn. En daarom is het lot van onrijpe zielen betreuenswaardig, zodat hun van menselijke kant niet genoeg hulp gebracht kan worden door liefdevolle voorspraak, of het onderrichten d.m.v. gedachten en het aansporen om in liefde bezig te zijn.

En als de ziel niet geheel verstokt is zal zij gestadig opwaarts gaan in haar ontwikkeling. Elk leed zal de harde omhulsels doen smelten, zij zal toegankelijk worden voor hulp en zich trachten vrij te maken, ook als er soms een zeer lange tijd voor nodig is eer het reinigingsproces beëindigd is en de ziel als ontvanger van licht in liefde kan werken. Maar ook reeds rijpere zielen moeten zich nog ontwikkelen, om geheel lichtdoorlatend te zijn. Want het licht kan verschillend van sterkte een ziel beroeren, naar gelang haar staat van volmaaktheid, die tot een steeds hogere graad kan stijgen.

De ziel kan reeds zoveel kennis hebben opgedaan bij haar ingaan in het geestelijke rijk, dat zij niet meer in een donkere omgeving hoeft te vertoeven. Dat zij alles kan inzien en begrijpen terwijl ze zich bevindt in een kring met zwak of sterker licht, en dientengevolge ook zelfstandig werkzaam kan zijn. En toch moet zij zichzelf nog vormen om meer licht te kunnen ontvangen. Ook zij moet nog uitkristalliseren tot de hoogste helderheid, en dit weer door werken in liefde ten bate van de hulpbehoevende zielen. Want de opofferende liefde tegenover die ongelukkige zielen loutert de ziel en maakt haar steeds ontvankelijker voor licht. En in gelijke mate stijgt ook haar eigen blijdschap over haar verlossend bezig zijn.

Zodra een ziel hogerop wil, doet ze daar erg haar best voor en is ze er ononderbroken mee bezig, omdat zij door haar wil andere lijdende zielen te helpen ook steeds weer kracht krijgt aangevoerd die haar gelukkig maakt en haar naarstig bezig laat zijn. Maar steeds stelt dit voorop dat zij boven haar wilszwakte is uitgroeid, dat die ondoordringbare duisternis om haar heen opengebroken is, dat zij voor de lichtstralen die de erbarmende Liefde van GOD haar in die donkerte zendt, toegankelijk is en dat zij haar duistere staat ontvluchten wil.

Haar worstelen om opwaarts te gaan, haar kwellingen en de donkerte van haar omgeving worden als reinigingsfactoren beschouwd. Haar omhulsel lost op, zij wordt lichtdoorlatend en nu is haar opgang naar boven, tot het licht, verzekerd. Want als haar eigen wil heeft beslist, helpt GOD haar voortdurend om opwaarts te gaan tot zij van licht doorstraald, werken kan in het geestelijke rijk - zoals het haar bestemming is.

AMEN

4757 Lichaam - ziel - Geest. Opheldering

9 oktober 1949

Het is onbegrijpelijk voor de mensen in welke verhouding lichaam, ziel en Geest tot elkaar staan, en daarom is ook de uiting van de Geest voor hen moeilijk te verklaren. De Geest staat tegenover het lichaam terwijl de ziel tussen beide staat, dus als het ware tussen het lichaam of de Geest moet kiezen maar zich nooit naar beide kan richten.

De ziel is bij de belichaming als mens het lichaam geheel toegewijd. Zij beijvert zich dus alle wensen van het lichaam te vervullen, d.w.z. denken, voelen en willen: de ziel van de mens, is alleen op het lichaam gericht, dat als zelf nog materie zich ook met de materie probeert te verenigen. En daarom zal de mens alleen verlangen hebben naar materiële goederen, omdat deze behoren tot wat het lichaam behaagt. De Geest komt dus zo goed als niet tot zijn recht, want de ziel luistert niet naar wat de Geest van haar verlangt. Hij kan zich niet laten gelden omdat het lichaam nog voorrang heeft en geheel beslag legt op de ziel, dus haar zinnen en streven beheerst.

Maar de ziel kan ook de waardeloosheid van aardse zaken erkennen en het lichamelijke begeren als onbeduidend bezien. En zij kan van het leven meer verlangen dan alleen aardse goederen, dan komt de Geest tot zijn recht, dan openbaart de Geest zich aan de ziel en wordt door haar aangehoord. Dan begint de ziel een andere richting in te slaan en verlangt nu niet meer voor het lichaam, maar streeft geestelijke goederen na. Zij laat zich onderrichten, d.w.z. zij neemt zonder tegenspraak aan wat de Geest haar te zeggen heeft. Ja, zij voelt zich gelukkig en geeft steeds minder acht op het lichaam of zij zoekt het lichaam meer gewillig te maken voor wat de Geest van de ziel verlangt, nml. de aardse materie op te geven en te verwisselen voor geestelijke goederen.

Dan heeft de Geest gezegevierd over het lichaam, want beide, Geest en lichaam proberen de ziel voor zich te winnen, en zodra het de Geest gelukt de wensen van het lichaam te verdringen, is hij overwinnaar.

Maar wat is onder "**Geest**" te verstaan? Geest is het goddelijke in de mens dat de mens als goddelijk schepsel kenmerkt. Geest is de band die de mens verbindt met de VADERGEEST van eeuwigheid, hij is het bewustzijn in de mens met de VADER van eeuwigheid voor eeuwig verbonden te zijn. Zodra hij in actie komt beseft de mens pas dat hij een schepsel van GOD is, voordien is hij zich alleen maar als levend wezen bewust, dat uit het leven alles zou willen halen wat dit te bieden heeft. Beseft de mens echter wie hij is dan betekent de wereld niets meer voor hem, dan zoekt hij goederen van hogere waarde en dan zijn z'n gedachten het geestelijke rijk toegekeerd. Dan zoekt hij in verbinding te komen met HEM DIE hem het leven gaf, dan is zijn denken juist en zijn willen en handelen ook overeenkomstig de goddelijke Wil.

En dan werkt de Geest uit GOD in de mens, aan wie de ziel zich dan overgeeft om geleid en onderwezen te worden opdat lichaam, ziel en Geest nu één worden en de verbinding met GOD zoeken, want de Geest in de mens dringt onophoudelijk op de VADERGEEST aan, met WIE hij niet te scheiden verbonden is en blijft tot in alle eeuwigheid.

AMEN

4845 De samenstelling van de ziel

23 februari 1950

De ziel van de mens is een bouwsel van onvoorstelbaar veel miniatuurscheppingen. Zij is als het ware uit deze scheppingen samengesteld die allemaal vroegere belichamingen van haar waren, zodat ze als een totaal scheppingswerk van GOD te bestempelen is, DIE Zijn oneindige Liefde, Wijsheid en Almacht in de menselijke ziel bewezen heeft. De mens kan er zich geen voorstelling van maken dat hijzelf in zijn ziel **de gehele schepping** bevat. Maar als hij na zijn dood in het geestelijke rijk in staat is zichzelf te schouwen, zal hij vol eerbied en liefde tot GOD de wonderwerken aanschouwen die hij in zichzelf terugvindt. Van elke belichaming (door stenen-planten- en dierenrijk tot mens) gedurende zijn ontwikkelingsgang is de zielesubstantie bijeengebracht, en zo is de menselijke ziel in haar afzonderlijke substanties door de gehele schepping gegaan en kan nu een onvoorstelbare veelzijdigheid laten zien. Dan pas zal het duidelijk worden hoe wonderbaar al de scheppingswerken van GOD zijn en Zijn Grootheid, Zijn Liefde, Wijsheid en Almacht komt op die manier duidelijk naar voren en laat het innerlijk van alle wezens blijvend in eerbied en liefde tot GOD opzien, DIE Zijn schepselen door het zich bewust worden van Zijn Kracht en het besef HEM Zelf te kennen, mateloos gelukkig maakt.

Maar er behoort een bepaalde graad van rijpheid toe dat de ziel zichzelf kan aanschouwen, en daarom is ook dit een zaligheid voor hen die in het lichtrijk zijn. Het zichzelf aanschouwen van de ziel is in de belofte van JEZUS vervat: "Wat geen menselijk oog heeft gezien en geen menselijk oor heeft gehoord heb IK bereid voor hen die MIJ liefhebben!".

De ziel kan dus in alle gebieden inzage hebben. Zij aanschouwt wat zij nooit eerder gezien heeft, wat echter in de schepping onloochenbaar aanwezig is, en ze is er zich van bewust dat deze wonderen nooit ophouden, dat er zich steeds weer nieuwe bouwsels bevinden en zij toch niet moede wordt deze scheppingen te aanschouwen, maar er steeds meer wil zien en daarom ook steeds gelukkiger wordt.

De ziel is voor menselijke zintuigen niet waarneembaar en daarom ook niet begrijpelijk. Zij is voor de mens op aarde iets geestelijks, maar in het geestelijke rijk het werkelijke. Zij is wat de geestelijke scheppingen bewoont, zij is het waarlijk levende in het geestelijke rijk omdat zij met de kracht van GOD vervuld wordt. En zo worden er in de ziel alle gedachten van GOD weer aangetroffen die HIJ tot vorm liet worden door de Kracht van Zijn Wil.

Ieder scheppingswerk is een tot uitdrukking gekomen gedachte van GOD, en zo is de menselijke ziel een scheppingswerk van de grootste omvang in **miniaturuitvoering**. Maar voor de mensen op aarde is de ziel een twijfelachtig begrip, een iets, waarvan zij nog niet ten volle overtuigd zijn of dit wel aanwezig is, waarvan zij door onderzoek ook nooit overtuigd kunnen worden. De ziel is voor de mensen van deze wereld een niets of een twijfelachtig object. Maar in waarheid is zij de heerlijkste schepping die getuigt van GOD's Liefde, Wijsheid en Almacht, die HEM verheerlijkt in het geestelijke rijk, die onvergankelijk is en die de aanleiding is tot 'n voortdurend lofprijzen van GOD door allen die in het lichtrijk vertoeven en gelukzalig zijn.

AMEN

5191 Onsterfelijkheid van de ziel

18 augustus 1951

Denk eraan wat er van uw ziel terecht komt na de dood van het lichaam, probeer u voor te stellen dat er geen einde bestaat voor datgene wat in u denkt, voelt en wil en dat de ziel niet sterven kan. Stel het u voor wanneer u het nog niet vast kunt geloven. Dan zal er een onbehagen over u komen, omdat de ziel voelt dat haar geen mooi lot te wachten staat, omdat het geloof aan een voortleven ook een andere levenswandel ten gevolge zou hebben, een leven in liefde, zoals echter ook een leven in liefde haar het geloof zou hebben opgeleverd.

Ieder mens weet dat hij sterven moet naar het lichaam, maar een verder leven van de ziel kan niet als vaststaand weten worden geleerd. Toch kan het in de mens tot overtuiging worden ook zonder bewijs. En deze overtuiging bepaalt nu zijn denken, willen en handelen. Dan leeft de mens bewust, bewust van zijn taak, zich op aarde positief te ontwikkelen en overeenkomstig zijn graad van rijpheid de ziel het lot in het hiernamaals te bereiden. Dan denkt hij aan het leven van de ziel na de dood en is ook altijd bereid het aardse leven te verwisselen met het leven in het geestelijke rijk, omdat hij weet dat er geen eeuwige dood bestaat, alleen een verandering van verblijfplaats voor de ziel.

Ieder mens die van goede wil is, voelt het ook dat hij niet alleen maar voor deze aarde leeft en zijn geloof wordt steeds dieper en overtuigender. Want wie van goede wil is, weerstaat de aanwijzingen niet die hem door GOD's Liefde steeds weer worden gegeven en zijn denken aansporen. Wie van goede wil is, beoefent ook de liefde en dus wordt hij gesterkt in zijn geloof en verlangt naar licht, dat in hem ook wordt ontstoken.

Ieder mens kan geloven aan een voortleven van de ziel wanneer hij het wil, wanneer hij verlangend naar de waarheid de gedachten die daar betrekking op hebben overdenkt en uitsluitel begeert. Doch het willen ontkennen van een voortleven zal steeds hindernis zijn te geloven, omdat dan de krachten der duisternis de mens al beheersen, die elk licht haten,

Ga niet achteloos aan uw gedachten voorbij, als ze u aan het leven van de ziel na de dood doen denken. Tracht te doorgronden, maar verwerp niet alle gedachten als ze u treffen. Want zonder de wil gericht op de waarheid, zult u er niet toe kunnen geraken, zonder het verlangen ernaar, zult u niet kunnen worden onderricht.

Er is een leven na de dood en dit leven geeft u zelf gestalte op aarde, u zelf scheidt voor de ziel het lot in de eeuwigheid en zult er daarom voor moeten zorgen dat ze niet ten prooi valt aan de geestelijke dood, die vol kwelling is, maar nooit een "niet zijn" betekent. Want de ziel is het werkelijke in de mens en blijft bestaan, al vergaat ook het lichaam. Denk daarover na, opdat u gaat geloven, opdat u de innerlijke overtuiging verkrijgt, dat het lichaam wel kan sterven, **maar de ziel Onvergankelijk is.**

AMEN

6599 GOD blies hem een levende ziel in

19 juli 1956

In Mijn heilsplan van eeuwigheid is de vergoddelijking van uw zielen voorzien, die eens wel goddelijke en volkomen wezens waren, maar in vrije wil deze volmaaktheid weggaven. U, mensen zult moeten weten dat IK u niet zo onvolkomen buiten MIJ heb geplaatst zoals u nu bent, dat IK wel de menselijke vorm schiep, maar de ziel die deze menselijke vorm tot leven brengt en bewoont, al een eindeloos lange tijd nodig heeft gehad om haar vrijwillig tot stand gebrachte, geheel omgeslagen toestand, zo ver te veranderen dat ze nu in de menselijke vorm haar verblijf kon nemen om de volledige vergoddelijking weer te bereiken. U, mensen zult moeten weten, dat niet IK u

onvolmaakt heb geschapen om dan als mens van u te verlangen dat u zich vervolmaakt - omdat uit MIJ niets onvolkomens kan voortkomen.

Als u dit weten vooralsnog bezit, beschouwt u ook uw bestaan op aarde anders. U ziet in, dat het geen doel op zichzelf, maar middel tot het doel is. Maar zolang dit weten u ontbreekt, gelooft u gerechtigd te zijn het aardse leven te mogen gebruiken enkel om uw lichamelijk welzijn te vergroten. U gelooft het recht te hebben uw levenskracht alleen lichamelijk te gebruiken, zelfs wanneer u er naar streeft dat ieder voor zich, zichzelf ethisch zou moeten ontwikkelen om een beter menselijk geslacht te krijgen. Maar u begrijpt de geestelijke taak van de afzonderlijke mens nog niet.

De mens zelf is niet het laatste doel, het bestaan als mens is slechts de laatste mogelijkheid op deze aarde om het hoogste doel te bereiken. En de leerstelling dat IK de mens heb geschapen, opdat hij MIJ liefheeft, MIJ dient om daardoor in de hemel te komen", is pas gerechtvaardigd, wanneer het menselijk bestaan als een begrensd stadium voor de eens onvolmaakt geworden ziel wordt beschouwd, daar er anders verkeerde denkbeelden uit deze leer worden gevormd, zoals ook deze: dat iets "onvolmaakts" - de ziel - door MIJ bij de geboorte van de mens hem wordt bijgevoegd, dus dat er iets onvolmaakts van MIJ uit in het leven werd geroepen.

Daardoor raakt zowel het beeld van Mijn WEZEN verward, Dat hoogst volmaakt is, alsook de gedachtengang van de mensen die hun eigenlijke taak op aarde niet beseffen en daarom steeds meer werelds georiënteerd zullen zijn, omdat hun een vals beeld uiteen wordt gezet. Weliswaar zou de mens door liefde tot MIJ en onbaatzuchtig dienstbaar zijn het juiste inzicht kunnen bereiken en dan ook de gelukzaligheid, maar het zal de liefde niet kunnen doen ontbranden tot een wezen dat zijn scheppingskracht gebruikt om onvolkomen scheppingen te laten ontstaan; en ook voor het onbaatzuchtig dienstbaar zijn mankeert de juiste motivatie, als u, mensen niet op de hoogte bent dat het volmaakte zich eens van MIJ heeft afgewend, wat daarin bestond dat het uit aanmatiging wilde heersen en het principe van de liefde verwierp.

De onvolmaaktheid is door de wezens zelf tot stand gebracht. Dat u echter als mens onvolmaakt bent, leidt geen twijfel en zo zult u op de eerste plaats de reden van uw onvolmaaktheid moeten trachten te doorgronden, maar u niet tevreden stellen met de verklaring dat IK u zo schiep zoals u nu over de aarde gaat. Maar dit laatste verdedigen allen die de scheppingsdaad van de mens zo voorstellen dat tegelijkertijd ook een "ziel" voor deze mens door MIJ wordt "geschapen", wat ze menen te kunnen motiveren met de woorden: "GOD blies hem een levende ziel in". Dat deze levende ziel een eens gevallen oergeest is, daarover ontbreekt hun het weten - maar dat ieder mens afzonderlijk zou kunnen verkrijgen, wanneer hij zich maar ernstig de vraag zou willen stellen over zin en doel van het aardse leven en ook over zijn taak op aarde.

En ook een dwaalleer zou de mens aanleiding kunnen geven vragen te stellen, zodra hij maar de wil zou hebben opheldering te verkrijgen. En in het bijzonder zij die onderrichten, die leider van de mensen moeten zijn, zouden zich tevoren zelf opheldering moeten verschaffen, die ze te allen tijde verkrijgen, wanneer ze zich maar tot MIJ Zelf wenden, wanneer lichte twijfels, die ieder bij zich voelt opstijgen bij het nadenken, hem naar de juiste Bron lieten gaan, waar zuiverste waarheid ieder die daar naar verlangt, zal verwikken.

Dat er zoveel duisternis is onder de mensen, dat dwaalleren zich konden verbreiden, heeft alleen zijn oorzaak in de lauwheid van de mensen tegenover de waarheid, want ze staat eenieder ter beschikking en voor ieder is ze bereikbaar die maar ernstig de waarheid begeert. Doch slechts weinigen trachten door te dringen in Mijn eeuwige heilsplan - maar voor dezen is alles duidelijk, en het helderste licht straalt hen toe, omdat het LICHT van eeuwigheid het Zelf bij allen ontsteekt die de duisternis willen ontvluchten.

AMEN

6647 Wat is de ziel?

17 september 1956

Volledige onwetendheid heerst er nog over zulke problemen waar het menselijke verstand niet toereikend is om ze op te lossen, waar de GEEST van GOD aan het werk moet zijn WIEN's werken echter zelden erkend wordt. Want HIJ alleen vermag een duidelijk antwoord te geven, wanneer vragen gesteld worden die gaan over onopgeloste problemen.

Maar ook de resultaten van zulke activiteiten van de GEEST die toch alleen beantwoorden aan de waarheid worden betwijfeld, en van welke aard nu een vraag ook mag zijn - altijd zal alleen het antwoord juist zijn dat GOD Zelf door Zijn GEEST de mens geeft.

GEEST mag men echter niet verwisselen met verstand, want het verstand kan net zo goed ook de verkeerde richting opgaan. Er is geen garantie gegeven dat verstandelijke resultaten met de waarheid overeen stemmen, anders zouden niet zo veel meningen veld proberen te winnen - die alle aanspraak maken op de waarheid - en slechts door het verstand verkregen werden.

De GEEST is echter de Straal die van de Eeuwige Waarheid Zelf uitgaat en opheldering geeft, d.w.z. inzicht in dat wat het verstand alleen aanneemt - maar waarvan geen bewijzen gegeven kunnen worden. GOD's GEEST geeft echter de volste innerlijke overtuiging en een niet te betwijfelen opheldering, ook zonder gebruikmaking van het verstand.

Voor geen mens zal het begrip "ziel" begrijpelijk gemaakt kunnen worden die zich niet reeds een klein sprankje van geestelijke kennis verworven heeft, want de ziel is iets **geestelijks**. Zij is niet aardse of stoffelijk en kan daarom ook alleen maar geestelijk verklaard worden. De ziel is dat - **fluidum** dat het lichaam, de omhullende vorm, eerst het leven geeft. De ziel is dus het "eigenlijke ik" van de mens en kan niet gezien worden, maar is altijd aanwezig zolang de een of andere kracht zich uitdrukt in deze uiterlijke vorm.

De mens was geen ik-bewust wezen als de ziel in hem niet aanwezig was. De ziel is de eertijds van GOD uitgestraalde Kracht Die HIJ als iets wezenlijks buiten Zich stelde, en die HIJ een zelfstandig leven gaf. Daardoor werd het wezen uitgerust met een vrije wil en was tot denken bekwaam.

Dat en waarom nu in het aardse leven dat wezenlijke, nml. de ziel, in het menselijke lichaam huist is een kennis op zich. Maar eerst moet u er op gewezen worden dat de ziel de oorzaak is dat de mens **denken, voelen en willen** kan. Verder moet er uiteengezet worden dat de ziel de stimulans is van alle organen, dat elke bezigheid van het lichaam, elke wilsimpuls en elk gevoel de uiting is van de zich in het lichaam bevindende ziel. Die op zich iets geestelijks is dat met het menselijke oog niet te aanschouwen is, die echter wanneer zij gezien zou kunnen worden geheel gelijk is aan het menselijk lichamenlijk omhulsel.

Zij is dat wat na de dood van het lichaam **bestaan** blijft, en dan ook aanschouwd kan worden door zielen met een bepaalde graad van rijpheid die geestelijk schouwen mogelijk maakt. Zij kan ook niet verklaard worden als de een of andere stoffelijke substantie die tot het lichaam behoort. Zij is en blijft geestelijke substantie, dus een geestelijke uitstraling van GOD die op aarde haar doel vervullen moet.

Zij is ook **onkwetsbaar** en **onvergankelijk**, kan zich echter van andere zielen onderscheiden door de straling van haar "licht"; en de bedoeling van het aardse leven is de lichtgraad te verhogen die zij eens vrijwillig verduisterd heeft. Het is voor geen mens mogelijk het wezen van de ziel te verklaren die dat zuiver wetenschappelijk onderzoeken wil, omdat de ziel niet met het menselijk verstand te begrijpen of te doorgronden is. Zij is en blijft Kracht uit GOD, WIEN's WEZEN eveneens ondoorgrondelijk is en blijven zal, maar door menselijk denken niet ontkend kan worden.

Dus is de ziel het "eigenlijke ik" van de mens dat niet gedefinieerd kan worden, dat bestaat, en toch niet bewezen kan worden, dat de lichamelijke organen de functie's aanwijst, dat echter ook bestaan kan zonder lichaam. Terwijl aan de andere kant het lichaam **zonder ziel** geheel levenloze materie is, ofschoon alle organen nog onveranderd zijn.

Want het leven ontbreekt, zo gauw de ziel het uiterlijke lichaam verlaat, omdat het lichaam mist wat het tot werkzaamheid aanzet. Wat de organen aandrijft tot het vervullen van hun functie's, wat in vrije wil richting gevend inwerkt op de denkorganen en wat elke gevoelsopwelling in de mens teweegbrengt.

En dit **denkende**, **willende** en ook **voelende iets**, de ziel, beweegt zich na de dood in andere sferen, maar is steeds dat zelfde wezen dat het menselijk lichaam voorheen bewoonde. En het kan daarom in het rijk hierna ook herkend worden, waarvoor dan echter een bepaalde graad van geestelijke rijpheid vereist is.

AMEN

6778 De ware Arts voor de ziel

8 maart 1957

Elke zieke behoeft genezende medicijn, wil hij herstellen en zijn lichaam weer fris en krachtig laten worden, om zijn plichten op aarde te kunnen vervullen. En zo ook heeft de zieke ziel behoefte aan een "heilzaam medicijn" dat haar helpt krachtig te worden om eveneens de taak te kunnen vervullen die haar voor het aardse leven is gesteld. Ze is ziek en zwak wanneer ze het leven als mens begint en ze heeft een weg omhoog voor zich waarvoor ze kracht nodig heeft.

Er moet haar dus genezing worden gebracht, ze moet zich aan een dokter en helper toevertrouwen die haar ziekten kent, die haar nu het juiste medicijn toedient waardoor ze weer gezond kan worden. Ze moet krachtig voedsel gebruiken om ook in kracht toe te nemen en dan ook de klim omhoog te kunnen afleggen. En er bestaat maar een Dokter Die haar waarlijk helpen kan, Die al haar lijden en zwakheden kent en Die voor alles de juiste medicijn gereedhoudt: JEZUS CHRISTUS, de Heiland en Verlosser van zonde en dood.

En er bestaat maar een genezend voedsel, dat HIJ de zieke ziel geeft: Zijn Woord dat alleen de ziel verplaatst in de toestand dat ze nu vol kracht de weg omhoog kan gaan, dat haar het doel laat bereiken ten behoeve waarvan zij zich op aarde mocht belichamen. Want dit WOORD is het brood dat uit de hemel komt, dat de goddelijke Liefde uitdeelt met zegenende hand, dat waarlijk iedere zieke ziel gezond laat worden, wanneer het met dank uit de hand van JEZUS CHRISTUS, van de Schepper en VADER van eeuwigheid wordt aangenomen, wanneer de ziel zich daaraan laaft, wanneer ze in waarheid eet en drinkt van het vlees en bloed, het Woord, dat als een stroom van GOD's genade onophoudelijk stroomt en voor ieder toegankelijk is die honger en dorst lijdt, die ziek en zwak is en brood en wijn nodig heeft om weer krachtig te worden.

Zijn Woord is het ware medicijn voor de zieke ziel en het is de bron van kracht voor de gezonde - maar nog zwakke ziel, want **hoe ook** de ziel van de mens op aarde geard is - ze heeft voortdurend spijs en drank nodig, ze zal nooit voedsel kunnen missen, omdat ze helemaal rijp moet worden in het leven op aarde en daartoe altijd behoefte heeft aan de kracht die haar alleen door het Woord GOD's kan toestromen. En als een mens zich van zijn zwakheid bewust is, beseft hij dat zijn ziel nog ziek is en een arts nodig heeft, dan zal hij zich ook tot die ENE wenden DIE hem de vaste garantie geeft, dat hij geholpen wordt. Hij zal zich aan JEZUS CHRISTUS toevertrouwen en om genezing vragen, hij zal HEM zijn zwakheid en gebrekkigheid bekennen en zich bij HEM aansluiten, want hij weet dat hij bij HEM steun vindt, dat JEZUS CHRISTUS als arts voor de ziel

ook bereid is, hem te geven wat zijn ziel nodig heeft. Hij weet dat Zijn genezende hand zich maar hoeft uit te strekken, opdat hij gezond wordt en dat HIJ ook voortaan haar het juiste voedsel zal geven. En hij zal Zijn Woord in ontvangst nemen, hij zal steeds weer kracht putten uit Zijn Woord en spoedig ook de werking van het goddelijke Woord bij zich zelf ondervinden. Want een goddelijke gave blijft niet zonder uitwerking.

Maar wie de ziekten van zijn ziel niet beseft die bezorgt haar ook niet het juiste medicijn en ze zal zwak en ellendig blijven, ze zal de klim omhoog niet aankunnen en tevens zal ze ook geen voedsel hebben, want het ware voedsel voor de ziel is alleen het Woord GOD's. En zo kan het voorkomen dat een ziel bij het beëindigen van haar leven op aarde nog precies zo armelijk en zwak is als ze de aarde heeft betreden. Want ze kan wel behoeftig en volledig krachteloos zijn, maar ze kan niet vergaan. En in deze toestand moet ze nu ook het geestelijke rijk betreden, waar ze haar ontoereikendheid bitter zal gevoelen.

Maar steeds wendt de Heiland van de zieken en zwakken Zich tot de mensen, steeds weer biedt HIJ ZichZelf aan hen te helpen gezond te worden, steeds weer laat HIJ de stroom van kracht naar de aarde vloeien waaraan alle zielen kracht voor zichzelf zouden kunnen halen.

En waarlijk, van iedere ziel die zich aan de Redder en Heiland JEZUS CHRISTUS toevertrouwt, wordt de ziekte en zwakheid weggenomen. En het berouw van diegenen die aan HEM zijn voorbijgegaan en nooit aanspraak maakten op Zijn doktershulp zal heel bitter zijn, want ze zullen ziek en zwak blijven en dus ook zo in het rijk hierna binnegaan.

AMEN

6817 De ziel wisselt van verblijfplaats - De dood van het lichaam

28 april 1957

De ziel is uw eigenlijke ik dat onvergankelijk is en dat alleen van verblijfplaats wisselt bij de dood van het lichaam, dat de gang over de aarde beëindigd heeft om in een andere sfeer weer verder te rijpen - als de ziel niet volhardt in verzet tegen Mij, daar ze anders in de diepte zinkt. Deze gedachte moest u dus verblijden, dat u geen dood te vrezen hebt, dat u voortleeft ofschoon u de aarde verlaten moet - en dat dit leven heel wat mooier en verblijdender is dan het aardse leven voor u ooit kan zijn. U moest vol goede hoop de dag tegemoet zien waarop uw uiterlijk omhulsel van uw eigenlijke ik wordt afgenomen, waarop al het zware van u afvalt en u zich gemakkelijk en onbekommerd kunt bewegen en kunt opgaan in uw ware Vaderland, dat u waarlijk heerlijkheden biedt waar u geen voorstelling van hebt. U moest jubelen en juichen dat er voor u geen dood meer is, omdat uw ziel alleen maar een verandering van verblijfplaats ervaart die haar oneindig verblijden kan.

Waarom vreest u de dood of ziet u met een gevoel van onbehagen het einde van uw aardse leven tegemoet? Waarom is voor u mensen de dood tot een verschrikking geworden? Waarom roept hij bij u een angstgevoel op, terwijl hij toch in waarheid slechts een overgang is naar een andere sfeer? Het is omdat u onbewust voelt dat u niet juist leeft op aarde, omdat uw ziel zich niet dat licht verschafft dat elke vrees van haar zou wegnemen. Want een mens die Mijn geboden van de liefde vervult, die dus naar Mijn Wil op de aarde leeft, ondervindt geen vrees voor de dood. Hij verlangt ernaar zijn aardse omhulling kwijt te raken, omdat hij een verlangen heeft naar zijn ware Vaderland. Want de liefde heeft in hem een helder Licht ontstoken, zodat hij nu al ziet dat hij zich later ook in Mijn nabijheid weet waar hem geen leed en geen pijn, geen droefheid meer overkomen kan, waar hij zich geborgen voelt in Mijn Liefde. En deze gelukzalige zekerheid konden alle mensen hebben, dat zij een moeilijk bestaan vol leed, bij hun sterven verwisselen met die geborgenheid. Als zij maar met dat doel voor ogen hun aardse leven zouden mogen afleggen, als zij steeds de innerlijke stem

zouden volgen die hun duidelijk Mijn Wil te kennen geeft. Als zij al op aarde de juiste verhouding zouden hebben gevonden tot Mij, hun GOD en Vader van eeuwigheid. De gedachte dat met de lichamelijke dood alles uit is, is reeds het beste bewijs dat de levenswandel van de mens niet naar Mijn Wil is. Want deze gedachte is ingegeven door de vijandige geest die de mensen verhinderen wil tot het ware inzicht te komen, en die daarom ook het verlangen naar een bestaan vol van aardse genietingen steeds weer vergroot.

Die mensen geloven niet aan de onvergankelijkheid van hun ik, zij stellen het dezelfde begrenzing die ook voor het uiterlijke omhulsel bestaat.

Daarom trachten zij van het aardse leven volop te genieten op elke mogelijke manier, steeds maar denkend aan hun lichaam maar niet aan hun ziel, die dan na de lichamelijke dood een zeer twijfelachtig lot op zich moet nemen en van de heerlijkheden van haar ware Vaderland niets kan beleven. Want vanwege haar gebrekkig uitgroeien kan zij in zulke sferen waar haar onvermoede zaligheden wachten niet opgenomen worden. Wel is het haar ook dan nog mogelijk zich uit de diepte los te maken en in hogere sferen binnen te gaan, maar dat eist veel meer overwinning en inspanning dan op de aarde en kan zonder hulp niet geschieden. Maar ook dan moet de ziel zelf daartoe de wil opbrengen, wat op aarde heel wat makkelijker is. Het "ik" kan niet vergaan, maar het scheidt zichzelf het lot in gelukzaligheid of ellende. En pas als de mensen niet hun lichaam als het levende aanzien maar de in het lichaam ingestorte ziel als het eigenlijke ik leren zien, zullen zij meer bewust van hun verantwoordelijkheid op aarde leven en dan ook de dood niet meer vrezen, die alleen het aardse lichaam maar niet de in hen wonende ziel betreft. Dan zullen zij naar Mijn Wil leven en naar het uur verlangen waarin de ziel zich los mag maken van haar uiterlijk omhulsel, om te kunnen ingaan in het rijk dat hun ware Vaderland is.

AMEN

6847 Beïnvloeding van de ziel door de Geest

8 juni 1957

Uw denken kan zich op het geestelijke of het aardse richten tijdens uw leven op aarde en de doelen die u bereikt, zullen daarom geestelijk of aards zijn. U bent nu op aarde aan geen dwang onderworpen, het staat u volledig vrij hoe u uw innerlijk leven vorm geeft en aan welke gedachten u de voorkeur geeft. Gedurende de tijd op aarde doet de Geest in u, die een deeltje van MIJ is, zijn best bij u gehoor te vinden, maar hij werkt niet dwingend op de ziel in. Maar evenzo tracht ook het lichaam succes te hebben met zijn wensen en begeerten die veel meer aards gericht zijn. Ook het lichaam tracht de ziel over te halen om aan zijn begeren gehoor te schenken, en de ziel - het denken, voelen en willen - moet nu een beslissing nemen. Ze zal bij het begin van haar belichaming ook meer aan het verlangen van het lichaam voldoen, omdat ze zelf nog erg aards is afgestemd, omdat haar substanties eerst de vergeestelijking tegemoet moeten gaan en er daarom ook van de kant van de Geest in haar wordt ingewerkt.

De Geestvonk nu, als 'n stukje van MIJ, is liefde, en hij tracht steeds maar de ziel aan te sporen werkzaam te zijn in de liefde, de ziel voelt zich daar enigszins toe gedrongen en kan nu, passend bij haar denken, willen en voelen, handelen. Ze kan dus in liefde werkzaam zijn, maar is daar niet toe gedwongen. Is de invloed van het lichaam erg groot, dan krijgt dat de overhand en houdt de ziel af van het werkzaam zijn in liefde; luistert de ziel naar de zachte stem van de Geest, dan komt ze diens aandringen na en het gevolg daarvan is, dat dan ook de kracht van de Geest al sterker werkzaam kan zijn, dat zijn stem luider klinkt en de ziel meer en meer kan overtuigen om juist en volgens GOD's Wil op aarde te leven.

Dus worstelen lichaam en Geest om de heerschappij over de ziel. Ze worstelen erom, het denken, voelen en willen van de mens voor zich te winnen en beantwoordend aan de zege is ook het doel dat de mens op aarde nastreeft en bereikt. De Geest is deel van MIJ. Het lichaam bestaat uit nog zeer onrijpe substanties die dus nog min of meer aan Mijn tegenstander toebehoren. En zo worstelen dus IK en ook Mijn tegenstander om de ziel van de mens, die als ik-bewust wezen eens van MIJ uitging, zich echter vrijwillig aan Mijn tegenstander overgaf, maar die al voor het grootste deel de weg terug naar MIJ heeft afgelegd en nu in het leven op aarde opnieuw de voorkeur moet geven aan de heer aan wie ze uiteindelijk wil toebehoren.

Maar zodra Mijn Geest in de mens al wat invloed heeft gewonnen, is ook al de verbinding met de VADERGEEST van eeuwigheid tot stand gebracht en dan is het MIJ ook mogelijk de kracht van Mijn GEEST voortdurend in een vat te laten stromen dat zich opent, omdat de ziel, wanneer ze aan het aandringen van de Geest in zich toegeeft, werken van liefde verricht en dus steeds meer voorbereidingen treft om de goddelijke GEEST op te nemen. En nu kan het instromen van de goddelijke GEEST ook buitengewoon zichtbaar worden door verschillende gaven waarover de mens nu kan beschikken, zodat dan van een duidelijk uitgieten van de GEEST kan worden gesproken, zoals Mijn leerlingen dat ook mochten beleven na Mijn hemelvaart.

Want aan hen voltrok zich voor de eerste keer een gebeuren dat eerst door Mijn Verlossingswerk mogelijk werd, dat de GEEST Zich vrij kon ontplooien, omdat de macht van Mijn tegenstander over de zielen van de mensen die MIJ wilden toebehoren gebroken was, terwijl tevoren de zielen nog door **de oerschuld** zo belast waren, dat ze de Stem van de GEEST niet in zich vermochten te horen en ook tegelijkertijd de wil te zwak en het denken verduisterd was.

Maar door Mijn Verlossingswerk werd de ziel vrij en het was haar nu mogelijk zowel de Geest alsook het lichaam gehoor te schenken en alleen haar wil moest nu de juiste beslissing nemen, waarbij haar echter Mijn GEEST, die de Liefde is, behulpzaam is. Heeft de Geest in de mens eenmaal de overmacht behaald, dan is ook het juiste doel verzekerd, dan zal het het lichaam niet meer mogelijk zijn de ziel voor zich te winnen, veelmeer zullen de ziel en de Geest ook het lichaam nog beïnvloeden zich eveneens aan de goddelijke ordening aan te passen en dan is de mens vervuld door de Geest - dan heeft hij zijn wilsproef op aarde doorstaan, dan is hij een kandidaat voor het rijk dat eeuwig zal duren en gelukzaligheid schenkt, dan heeft de ziel zich voorgoed los gemaakt van Mijn tegenstander en ze behoort nu toe aan MIJ in alle eeuwigheid.

AMEN

6990 Verkoop uw ziel niet

10 december 1957

De prijs die u betaalt voor een vreugdevol, genoeglijk bestaan op aarde is te hoog, want u verkoopt daar uw ziel voor aan hem die haar weer naar beneden trekt in de diepte. Het is slechts een uitermate korte tijd waarin u zich aan de genietingen van de wereld zal kunnen overgeven, maar eindeloos lang is de eeuwigheid, eindeloos lang is de tijd waarin u weer in de duisternis verblijft in onuitsprekelijke kwelling. Maar u overschat deze korte tijd op aarde en geeft zonder enig bezwaar een eeuwig leven in heerlijkheid prijs voor waarachtig waardeloze zaken. U weet niet wat u doet en luistert ook niet naar de ernstige waarschuwingen en vermaningen die voortdurend tot u komen, opdat u bewust van uw verantwoordelijkheid uw levenswandel leidt, opdat u denkt aan de tijd na de dood van uw lichaam waarin u het heerlijke loon zult ontvangen, wanneer u alle waarschuwingen en vermaningen ter harte neemt en alleen tracht de toestand van de ziel te verbeteren.

Mijn tegenstander verstaat de kunst u de bekoorlijkheden van de wereld aanlokkelijk voor ogen te stellen en u doorziet zijn spel niet dat hij tracht daarmee uw ziel te winnen, die zich slechts nog van de laatste keten hoeft te ontdoen om binnen te kunnen gaan in het rijk van het licht, in Mijn rijk, waar zij weer in licht en kracht gelukkig is als vroeger. En er kunnen u noch de gelukzaligheid in het lichtrijk, noch de kwellingen van de afgrond worden getoond, want u zult in volledig vrije wil weer naar MIJ moeten terugkeren, zoals ook hij u niet kan dwingen gevolg te geven aan zijn verlokkingen en uw ziel aan hem te verliezen.

Maar IK doe waarlijk alles om u opmerkzaam te maken op de verschrikkingen van de diepte die u onherroepelijk tegemoet gaat, wanneer u niet bij machte bent u te scheiden van de wereld en de goederen ervan. En ook worden u de gelukzaligheden in het geestelijke rijk verkondigd die u wachten wanneer u leeft naar Mijn Wil, wanneer u er naar streeft geestelijke goederen te verwerven en de wereld ter zijde schuift. Dat u daar niet aan gelooft, is het gevolg van uw levenswandel, want bij het verlangen naar de wereld en aardse goederen vergeet u helemaal de naaste die zich in nood bevindt. Zou u deze bereidwillig uw hulp doen toekomen dan zou ook alles u geloofwaardig voorkomen wat u wordt voorgehouden door Mijn dienaren, die, met het oog op het einde, alle mensen eens tegemoet treden om hun het evangelie (van de liefde) te verkondigen.

Maar de vergrote begeerte naar de wereld en de vreugden ervan stompt u af en elk warmere gevoel in uw hart wordt verstikt, want daar zorgt Mijn tegenstander wel voor, die weet dat de liefde hem de zielen ontrukkt, dat hij ze helemaal verliest wanneer de mens maar de liefde in zich doet ontbranden. Het verlangen naar aardse goederen maakt de mensen echter ongevoelig voor de nood van de naasten, zijn egoïsme wordt steeds groter en alles tracht hij alleen maar voor zichzelf te verkrijgen en zijn ziel verhardt zich, de omhulsels worden steeds dichter en Mijn tegenstander heeft het spel gewonnen. Hij heeft een heel kleine koopprijs betaald voor de ziel: een lichamelijk welbehagen voor een heel korte tijd, dat met de dood van het lichaam al ophoudt en al op de dag van morgen beëindigd kan zijn.

Waarom denkt u, mensen niet eens ernstig na over uw toestand, het zekere einde van uw leven op deze aarde waarvan u de tijd zelf niet zult kunnen bepalen. Waarom hecht u zo grote waarde aan aards bezit en de vreugden van de wereld?

Lichtvaardig geeft u de niet te beschrijven gelukzaligheden van het geestelijke rijk prijs terwille van deze korte waardeloze vreugden. Het leven op aarde is voor u, mensen een proef u waar te maken; het is de laatste periode om vrij te beslissen voor MIJ of voor Mijn tegenstander. En hij zal u alles aanbieden om u voor zich te winnen - zoals IK echter ook u genaden in overvloed doe toestromen, maar geen enkele dwang op uw wil uitoefen.

Maar het is u niet onmogelijk de juiste beslissing te nemen, want u wordt voortdurend op de hoogte gebracht en u kunt ook dagelijks de vergankelijkheid van het aardse inzien, dagelijks maakt u het plotseling weggeroepen worden van medemensen uit uw leven mee - u zult over alles kunnen nadenken. Dus zult u ook eens de gevolgen moeten dragen van uw beslissing wanneer ze MIJ niet geldt, en u zult u mogen verheugen in niet te beschrijven gelukzaligheden, wanneer u afziet (van het wereldse) in de korte tijd van het leven op aarde, om MIJ en Mijn rijk voor eeuwig te winnen.

AMEN

7571 De ontwikkeling van de ziel - (Oergeest)

7 april 1960

In elke ontwikkelingsperiode wordt wat geestelijks rijp en ook kan een periode voldoende zijn dat het geestelijke door de scheppingen gaande, zover opstijgt dat het zich als mens kan belichamen en

de laatste wilsproef met succes afleggen. Maar er kunnen ook meer van zulke perioden nodig zijn voor deze vergeestelijking van de verharde zielensubstanties, wanneer de weerstand hiervan zo groot is dat de positieve ontwikkeling slechts langzaam plaatsvindt en ook het bestaan als mens een gevaar is dat het geestelijke weer terugzinkt naar de diepte. Want de vrije wil, die in het stadium als mens moet worden beproefd is doorslaggevend. Deze vrije wil is echter tevoren gebonden.

Het verharde geestelijke is weliswaar aan de wil van de tegenstander van GOD ontrukkt gedurende deze ontwikkelingsgang door de scheppingen van de aarde, maar de afzonderlijke substanties kunnen zich nu niet in vrije wil bewegen, ze zijn integendeel door de Wil GOD's overheerst, d.w.z. ze leggen hun ontwikkelingsgang af in een toestand van onvrijheid, ze staan onder de Wil van GOD, DIE al het wezenlijke in de scheppingswerken hun taak toewijst. Door het vervullen van deze taak onder de wet van "je moet" klimmen ze langzaam omhoog, d.w.z. hun weerstand neemt af, ze verrichten een dienende taak overeenkomstig hun bestemming en kunnen langzaam de toestand bereiken waar hun de vrije wil kan worden teruggegeven.

En deze ontwikkelingsgang vereist een voortdurende wisseling van de uiterlijke vorm, het is een langzaam opwaarts gaan, het is een zich aanpassen aan de wetten van de natuur en bijgevolg een onderwerpen aan de Wil van GOD, al is het ook onder zekere dwang die het wezen echter alleen maar verlichting bezorgt en het eens weer de vrijheid moet verschaffen waarin het weer kan denken, willen en handelen vanuit eigen wil.

En deze gang door de scheppingswerken is niet uit te schakelen als het geestelijke wezen weer terug moet keren naar GOD, van WIE het zich eindeloos ver verwijderd had door zijn afval van HEM, dat het uit eigen kracht nooit deze verwijdering zou kunnen overwinnen en ook nooit door de tegenstander van GOD vrij gelaten zou worden, t.b.v. deze terugkeer, wanneer GOD deze het wezen niet zou ontwringen, juist met het doel van de kluistering in de materie, in de scheppingen op deze aarde. De tegenstander van GOD bezit een recht op het gevallen geestelijke omdat het hem vrijwillig gevolgd is in de diepte. Maar GOD bezit hetzelfde recht omdat de wezens uit Zijn Kracht zijn voortgekomen. Daarom is het ontrukken van dezen uit de macht van de tegenstander van de kant van GOD gerechtvaardigd, maar daarvoor is de tegenstander het recht gegeven dat hij weer kan inwerken op het geestelijke wanneer het in het stadium als mens over de aarde gaat. En te dien einde moet het geestelijke weer een graad van rijpheid hebben verkregen waarin het in staat is zijn wil te gebruiken om vrij te kiezen voor zijn heer.

Maar het wezenlijke kan niet van GOD uit plotseling in zo'n toestand worden verplaatst, het moet de gang omhoog net zo trapsgewijs afleggen zoals het deze in de diepte heeft gedaan, het moet de weerstand langzaam opgeven en die kan bij het wezen niet met geweld worden gebroken. En hiervoor zijn ontelbare omvormingen nodig, door het rijk van de gesteenten, het planten - en dierenrijk tot aan de mens.

Bij elke wisseling van de uiterlijke vorm vermindert ook de weerstand, want het wezen heeft in de toestand van "je moet" een dienst verricht, die hem steeds makkelijkere omvormingen oplevert. Maar de zonde van de afval van GOD is zo onmetelijk groot dat de afstand tot HEM daarom ook onmetelijk groot is, wat zoveel betekent als dat er ontelbare omvormingen nodig zijn om deze afstand te verkleinen om weer in de nabijheid van GOD te komen, waarvoor nu alleen nog de laatste vrije wilsbeslissing nodig is, dat ook de laatste omvorming van het geestelijk wezen afvalt - dat het wezen weer terugkeert naar de VADER, van WIE het is uitgegaan.

En deze hele ontwikkelingsgang in de scheppingen van de aarde is een ononderbroken strijd. Het wezenlijke tracht de uiterlijke vorm open te breken, omdat het deze als kluister bespeurt, maar het voelt ook elke keer het verbreken van de vorm als een weldaad, het doet er niet toe op welke trap van rijpheid het is aangekomen. En daarom is ook de strijd die u, mensen in het dierenrijk kunt waarnemen, alleen maar wreed schijnend voor uw ogen, terwijl elk dier de wisseling van zijn

uiterlijke vorm steeds weer als een verlichting gewaarwordt. Daarom is het ook van GOD uit toegelaten of ook zo gewild, dat het zwakke ten prooi valt aan het sterke, dat het sterke het leven van het zwakke kan beëindigen en a.h.w. daardoor ook nog het wezenlijke dient t.b.v. een voortgaande ontwikkeling.

Dus zolang het wezen valt onder de wet van "je moet" is alles door de Wil van GOD bepaald, ook zijn einde en zijn nieuwe omvorming. Maar zodra het wezen het stadium als mens heeft bereikt en zijn vrije wil heeft teruggekregen, treedt de Wil van GOD terug. En dan zijn de mens wetten gegeven, waarnaar hij zich heeft te richten wanneer zijn leven op aarde succes wil hebben. Hij is nu eenmaal gebonden aan de wetten van de natuur en aan de andere kant wordt hem de Wil GOD's voorgehouden, waaraan hij zich moet onderwerpen, wil de ontwikkeling doorgaan en tot een (goed) einde worden gebracht, want het doel is vrij te worden van elke uiterlijke vorm en als vrije geest binnen te gaan in het rijk van het licht - terug te keren in het Vaderhuis, bij GOD, van WIE het wezen eens is uitgegaan.

AMEN

7656 De ziel zal oogsten wat zij gezaaid heeft

26 juli 1960

U mag u niet aan de bedrieglijke gedachten overgeven dat u voor uzelf schatten kunt verzamelen voor uw aardse leven, want u zult deze weer veel sneller verliezen dan u ze verworven hebt. IK waarschuw u er voor om naar aardse goederen te streven en uw hart daaraan te hechten, want IK bewijs u steeds weer hoe vergankelijk alles is wat aan de wereld toebehoort.

Hoeveel tijd en moeite hebt u er niet voor over om de schatten van de wereld te verzamelen; en hoe zelden denkt u eraan dat u ze niet behouden kunt en ze weer terug moet geven. Dat ze u ook op een andere wijze afgenomen kunnen worden wanneer dat volgens Mijn Wil is.

U kijkt alleen maar naar wereldse zaken die toch vergankelijk zijn, naar het onvergankelijke ziet u echter niet, u zorgt alleen maar voor het lichaam zonder aan uw ziel te denken. Daarom gebruikt u uw levenskracht verkeerd, want u gebruikt ze alleen voor uw lichamelijk welzijn en u bereidt uw ziel zonder bezwaar een onzalig lot in de eeuwigheid. U geeft uw ziel gedurende het aardse leven niet wat alleen nodig is voor haar volmaaktheid, u laat uw ziel gebrek lijden en bedeeft het lichaam overmatig zonder er ooit nut van te hebben.

Maar uw aardse leven kan van de ene op de andere dag beëindigd zijn, dan komt u arm en leeg aan in het rijk hierna en u moet dan grote ellende lijden. U moet daar eens over nadenken dat u uw eigen leven niet in de hand hebt, en dat het leven op de aarde voor u ook van korte duur kan zijn. Dat de dood elke dag kan komen zonder dat u hem kunt afwenden.

U zou dus aan het "hierna" moeten denken, maar u gelooft dat het met u afgelopen is op het moment van uw dood. U gelooft niet aan een voortleven van uw ziel en dat dit leven (na de dood) dan gelijk zal zijn aan uw leven op aarde, echter in overeenstemming met uw aardse levenswandel en uw bezorgdheid om het heil van uw ziel. En dat ongeloof is ook de reden dat u elke dag gedachteloos voorbij laat gaan, dat u uzelf niet eenmaal afvraagt wat het doel en de zin van uw aardse bestaan is. U bent tevreden wanneer u zich aardse zaken verschaft waar u genoeg aan beleeft, wanneer u uw lichaam vertroetelt en veel goederen verzamelt voor de toekomst. Maar u weet niet eens of u nog wel een toekomst hebt.

Maar iedereen weet dat hij eens moet sterven, en dat weten moest u toch bewust het aardse leven doen benutten. Dat gebeurt echter niet omdat het geloof u ontbreekt; het geloof in een GOD en Schepper, DIE eenmaal verantwoording zal vragen over uw aardse leven. En omdat u niet gelooft

bent u onverschillig, terwijl het uur van verantwoording komt - daar kunt u allen zeker van zijn. Uw berouw zal eens bitter zijn wanneer u in de grootste armoede van geest verschijnt in het rijk hierna en dan tot het besef komt, wat u verzuimd hebt op aarde door eigen schuld.

Want het is een onverdiende genade dat u zich op aarde mocht belichamen; en deze genade niet benut te hebben, zal uw ziel eens bitter berouwen omdat zij nooit meer goed kan maken wat zij verzuimd heeft. Ofschoon zij in het rijk hierna ook nog wel geholpen zal worden uit de diepte omhoog te klimmen, maar onder veel moeilijker omstandigheden dan dit op aarde mogelijk is of was.

U mag dus niet zo gedachtenloos verder leven, want voor ieder mens komt het uur waarin hij het aardse lichaam verlaten moet en de ziel het geestelijke rijk binnentreedt. Dat uur kan grote zaligheid en vreugde brengen of ook grote ellende en duisternis, maar steeds zoals de mens het zelf gewild heeft.

Hij zal oogsten wat hij gezaaid heeft. Hij zal binnenkomen in het rijk van licht en zaligheid, of het rijk van de duisternis zal hem opnemen en niet eerder vrij geven dan dat de ziel haar instelling verandert om met liefdevolle ondersteuning de weg naar omhoog te gaan.

AMEN

8008 Iedere geest is een oergeest, gevallen of niet

2 oktober 1961

Op Mijn Stem moet u acht slaan als die in u weerklinkt, want Mijn GEEST zal u in alle waarheid leiden. En wilt u in de waarheid onderricht worden, dan kunt u ze alleen van MIJZelf ontvangen, DIE de eeuwige WAARHEID ben.

Toen IK de wezens van Mijn Liefde eertijds buiten MIJ geplaatst had was ieder wezen een ik-bewuste geest die met MIJ in innigste verbinding stond, en steeds door Mijn Liefde doorstraald werd. Dit doorstralen met Liefde bracht het wezen in een staat van uiterst helder inzicht. Het stond in het licht, het had besef van MIJZelf en van alles wat er om hem heen was. Ieder wezen was een goddelijke geest die onmetelijk zalig was.

En toch vond er, om redenen die u al vaak verklaard zijn, een afval van ontelbare wezens van MIJ plaats, ofschoon er ook vele aan Mijn zijde bleven. De eersten verloren hun licht terwijl de laatsten in een onmetelijke volheid van licht bleven bestaan en Mijn tegenstander - de eerst afgevallen oergeest - niet in de diepte volgden. En met deze oergeesten die bij MIJ verblijven, schep en werk IK in de oneindigheid.

U, mensen weet echter ook dat IK MIJ een vergoddelijking van al het geschapen wezenlijke tot doel heb gesteld, en dat deze vergoddelijking door de vrije wil van het wezen zelf verwezenlijkt moet worden. U weet waarom de wezens eens gevallen zijn en u hebt ook kennis verkregen van Mijn heilsplan van eeuwigheid, dat de terugkeer van al het gevallen geestelijke op het oog heeft en die ook zeker eens bereikt zal worden.

U weet dat het "kindschap GOD's" het hoogste doel is en dat alle wezens die als mens over de aarde gaan volgens plan van eeuwigheid, ook dit kindschap GOD's op deze aarde kunnen bereiken - als de vrije wil dit maar ernstig nastreeft. En dan heeft bijgevolg het eens van MIJ afgevallen wezen de hoogste graad van zaligheid bereikt. Het is tot Mijn "evenbeeld" geworden, het kan scheppen en werken uit geheel vrije wil en toch zal deze wil geheel aan de Mijne gelijk zijn. Hij is niet meer door MIJ bepaald, maar Mijn kind is geheel in Mijn Wil opgegaan en is daarom ook onmetelijk zalig.

En deze verhoogde graad van zaligheid streven ook de bij MIJ gebleven geestelijke wezens na, want hoewel zij met MIJ rechtstreeks in verbinding staan, ofschoon zij ook steeds door Mijn Liefdekracht doorstraald worden, zijn ze toch wezens geschapen naar Mijn Wil - die niet anders denken en handelen kunnen dan naar Mijn Wil, die a.h.w. altijd alleen uitvoerders van Mijn Wil zijn. Het verschil hierover aan u, mensen duidelijk te maken vereist ook wel een hoge graad van rijpheid die u nog niet bezit. En daarom kan IK het u alleen verklaren naar de mate van uw begrensde denken, zoals uw menselijk verstand het begrijpen kan. Want door uw val in de diepte had u nu eenmaal elk diep inzicht over alle samenhang in het geestelijke rijk verloren en bent nu op aarde nog niet tot het hoogste inzicht gekomen.

Toch is het voor u voldoende te weten dat ook deze MIJ trouw gebleven wezens eenmaal de weg over de aarde gaan, om de titel "kind van GOD" te verwerven, die hun zaligheid nog mateloos verhoogt. En deze weg over de aarde vereist dan ook een leven in het vlees, een bestaan als mens, evenals ook het gevallen geestelijke die weg moet afleggen om zijn wilsproef te doorstaan. Een lichtgeest die zich op aarde belichamen wil, zal als verblijf een aards lichaam kiezen waarvan de geestelijke substanties al een zekere rijpheid bereikt hebben, zodat een lichtgeest het nu in bezit kan nemen, terwijl hij de dode uiterlijke vorm - het menselijke lichaam - dan eerst het leven geeft en hij nu in dit lichaam zijn aardse weg begint.

Deze lichtgeest is bijgevolg de geestelijke kracht die moet instromen in een menselijk lichaam, dat nu als mens in de wereld geboren wordt en dat pas dan leven kan, als deze geestelijke kracht - de ziel, de goddelijke Adem - in deze uiterlijke vorm wordt ingeblazen door Mijn alomvattende VADERLiefde, Die Zich het vergoddelijken van al Zijn geschapen wezens tot kinderen ten doel heeft gesteld.

En nu geeft deze hemelse geest - als ziel - de mens het leven. En omdat de substanties van het lichaam (al zijn ze zuiverder dan bij de meeste mensen) zelf nog onuitgerijpt zijn, omdat zij in de wereld van Mijn tegenstander ook aan zijn invloed onderhevig zijn en omdat de hemelse geest op aarde ook een geestelijke taak te vervullen heeft en meestal niets van zijn herkomst weet, moet dus de ziel, zijn eigen ik, tegen alle aanvechtingen die van buiten op hem afkomen, weerstand bieden. Zij moet tegen alle neigingen en driften strijden die het lichaam nog aankleven, omdat dit door alle scheppingswerken is heen gegaan. Deze geest die engel is moet meestal een uiterst zware weg op aarde afleggen waarin zijn vrije wil niet falen mag, waarin de mens altijd weer tot MIJ als Zijn VADER zijn toevlucht moet nemen, om niet de kracht te verliezen die hij op de aarde nodig heeft. Want de volheid van licht en kracht als hemelse geest heeft hij vrijwillig opgegeven toen hij de weg over de aarde begon. Maar de band met MIJ is zo sterk, omdat een ongewoon vurige liefde zo'n mens doorstroomt, die ook de zekerste waarborg is dat hij zijn doel bereikt, dat hij als "Mijn kind" tot MIJ terugkeert omdat dit zijn grootste verlangen is geweest tevoren in Mijn rijk.

Deze ontwikkelingsgang zal bij iedere lichtgeest dus dezelfde zijn. Steeds betreft hij als ziel een aards materiële uiterlijke vorm die meer of minder sterke invloed zal uitoefenen door haar uiteenlopende soorten geaardheid en die aan de ziel menige opgave zal stellen, want deze uiterlijke vorm zal ook altijd door de aardse materie zijn heengegaan, tenzij, dat buitengewone invloeden haar substanties al tevoren zo gelouterd hebben dat zij zeer snel met de eisen van Mijn goddelijke Geestvont instemmen, die in het als mens belichaamde lichtwezen bijzonder sterk straalt en een algehele vergeestelijking van alle substantie sneller teweeg kan brengen.

En zo was de Ziel van JEZUS een hoogste Lichtgeest. Ook HIJ betrok een aards materiële uiterlijke vorm. Ook HIJ gaf deze vorm pas het leven toen HIJ als Ziel die uiterlijke vorm in bezit nam, toen HIJ op aarde geboren werd. Het vat (Maria) dat hem ter wereld bracht was zuiver en vlekkeloos. Zijn verwekking was geen minderwaardige daad van de zinnen. En toch was Zijn lichaam gelijk aan dat van alle andere mensen omdat HIJ het werk van vergeestelijking volbrengen moest als voorbeeld, dat ook alle mensen moesten navolgen en ook kunnen. Ook zijn Ziel, hoewel van boven,

werd door onrijpe wezensdelen gekweld waarvan HIJ Zich niet mocht bevrijden, die HIJ op grond van Zijn Liefde eveneens moest vergeestelijken, wat een zware arbeid aan Zichzelf vereiste en zo'n arbeid moet ook iedere hemelse geest in het aardse leven volbrengen. Want de weg door de diepte betekent een strijden en overwinnen van alles wat deel uitmaakt van de diepte en zich ook bij deze mensen uitleeft. Hun grote liefde verricht deze arbeid echter met volharding en geduld. Het gelukt hun meestal lichaam en ziel te vergeestelijken, d.w.z. ook de nog onontwikkelde substanties die zich bij de ziel hebben gevoegd te verlossen, hen tot algehele orde in zichzelf te brengen en tegelijkertijd een hoge missie te volbrengen waarvoor zij zich MIJ vrijwillig hebben aangeboden.

(2 okt.1961) Al het van MIJ eens uitgegane wezenlijke, alle geestelijke wezens, die uit Mijn Liefde zijn voortgekomen is uitgestraalde Kracht. Zij zijn in hun oerbestanddeel het zelfde zoals IKZelf, zij zijn Liefdekracht uit MIJ. Het gevallen geestelijke werd nu met het doel tot MIJ terug te keren opgelost in ontelbare partikeltjes. De eens uitgestraalde kracht werd omgevormd tot scheppingen van menigvuldige aard, want die kracht moest op de een of andere wijze werkzaam worden omdat dit **oerwet** is sinds eeuwigheid. Maar al deze opgeloste partikels verzamelen zich weer en iedere eens gevallen oergeest ontvangt zijn ik-bewustzijn weer terug zodra hij als mens over de aarde gaat, zodra hij dit laatste gedeelte in het eindeloos lange ontwikkelingsproces aflegt, voordat hij weer binnengaat in het geestelijke rijk.

Het op die manier samengebrachte geestelijke brengt als ziel de uiterlijke vorm van een mens tot leven. De ziel zelf is dus de eens gevallen oergeest, ze is het ik-bewuste wezen dat eens in volheid van licht van MIJ uitging en in vrije wil afgevallen is en dat Mijn tegenstander - de eerst gevallen lichtgeest met zich in de diepte trok. De geweldige menigte oergeschapen geesten was eindeloos en ook het getal van de wezens die MIJ trouw bleven was onmetelijk groot. Maar ook dezen waren in diepste grond dezelfde uit MIJ uitgestraalde Liefdekracht.

Gaat dus nu een lichtgeest - een engel - ook de weg over de aarde met het doel het kinschap GOD's te verkrijgen, dan komt hij in dezelfde omstandigheden als iedere gevallen geest. Hij betreft een lichamenlijk omhulsel dat uit meer of minder uitgerijpte geestelijke partikeltjes bestaat, want het vlees behoort tot deze aarde. Het lichaam kan wel zuiverder zijn en minder weerstand tegen MIJ in zich hebben, maar toch is het stoffelijk. En dat laat ook de weg over de aarde tot een zware beproeving en tot een wilstest voor de in het lichaam wonende ziel worden. Want weerstanden moeten er zijn, een lichtziel moet ook strijd te doorstaan hebben in het vlees. Een gevecht dat zij steeds weer met Mijn tegenstander zal leveren die zich van het lichaam bedient, om de ziel op elke mogelijke wijze aan te vallen.

En ook een lichtziel zal daarom aan sterke verzoeken blootgesteld zijn, want het aardse lichaam bevindt zich in het gebied van Mijn tegenstander en deze zal zeker een lichtziel buitengewoon in het nauw brengen om ook haar ten val te brengen, wat hem eertijds niet gelukt is. Maar de buitengewone liefdedwil van zo'n ziel garandeert haar ook steeds de toevoer van kracht van boven, want zij geeft de verbinding met MIJ niet op. Zij wordt geweldig naar MIJ toetrokken en dit vurige verlangen van haar liefde is een sterk wapen in de strijd met de tegenstander, waaruit zij ook als overwinnaar tevoorschijn zal komen.

U mag echter niet geloven dat een Lichtgeest, een **niet gevallen geest**, zich bij een andere geest die gevallen is aansluit, om de weg over de aarde te gaan. Iedere ziel is een oergeest, gevallen of niet. De gevallen oergeest legt opgelost in ontelbare substanties de ontwikkelingsgang af voordat hij zich als mens mag belichamen, voordat hij dus als "ziel" een menselijke uiterlijke vorm betreft. De niet gevallen Geest hoeft niet opgelost te worden maar betreft als ziel van boven een menselijk omhulsel, zoals ook die lichtwezens die een hoge lichtgraad in het rijk hierna bereikt hebben en nu terwille van een missie opnieuw de weg over de aarde willen afleggen, met het doel het kinschap GOD's te bereiken.

Zulke zielen belichamen zich dus direct in het vlees, de eens door MIJ uitgestraalde Kracht stroomt als "levensadem" in het menselijk lichaam binnen en geeft deze uiterlijke vorm het leven. U, mensen bedenk toch steeds dat al het eens geschapene door MIJ uitgestraalde Liefdekracht is, die door Mijn Wil tot ik-bewuste wezens werd, die nooit meer vergaan kunnen. Maar IK kan deze kracht ook omvormen. IK kan deze wezens oplossen en andere scheppingen laten ontstaan als IK daarmee een doel voor ogen heb - voortkomend uit Mijn Liefde en Wijsheid.

IK kan echter ook zo'n ik-bewust wezen met een menselijk omhulsel bekleden, wanneer door Mijn Liefde en Wijsheid een goed resultaat wordt verwacht. En iedere ziel, die moet worden aangezien als het eigenlijke leven van een mens, is een oergeest, die door Mijn eindeloze Liefde de mogelijkheid krijgt op aarde het kinschap GOD's te bereiken, waar ieder door MIJ geschapen wezen **zelf** naar moet streven en dit **zelf** moet verwerven.

AMEN

8012 Verdere opheldering over de ziel

5 oktober 1961

Het zal nodig zijn het begrip "ziel" te verklaren, opdat u niet in dwaling voortleeft. Alles wat u om u heen ziet is geestelijke Kracht, eens door MIJ uitgestraald als wezens die ontbonden werden, toen zij de Liefdekracht die hun onophoudelijk toestroomde niet gebruikten naar Mijn wil, want deze kracht moet werkzaam zijn volgens de wet van de eeuwige ordening.

Deze door MIJ als wezens uitgestraalde Liefdekracht vormde IK dus om tot scheppingswerken die een dienende functie verrichten. En zo is de schepping om u heen in diepste grond die kracht die als zelfstandige wezens buiten MIJ geplaatst werd. En al is die tot materie geworden geestelijke Kracht nog zo verhard, het zijn allemaal licht- en Liefdevonken die uit MIJ straalden en alleen door Mijn Wil een vorm ontvingen overeenkomstig Mijn Liefde en Wijsheid.

Het geestelijke echter kan nu niet meer vergaan. De door MIJ eens uitgestraalde Kracht keert onherroepelijk weer tot MIJ terug. Maar alles wat u omgeeft, heeft de meest verschillende niveaus van rijpheid, omdat dit de zin en het doel van de schepping is het geestelijke tot volle ontwikkeling te brengen dat tijdens zijn val in de diepte in zijn wezen volledig veranderde en dat derhalve nu in dit louteringsproces door de gehele schepping, zich weer moet vergoddelijken, dus weer een zelfstandig wezen worden moet dat in licht en kracht en vrijheid werkt tot zijn eigen geluk.

Eenmaal verzamelen zich dus weer alle partikeltjes van een opgeloste oerziel en deze gaat dan in de uiterlijke vorm van een mens over de aarde, om hierop in vrije wil haar laatste voltooiing te bereiken.

Deze ziel is dus die door MIJ eens uitgestraalde Liefdekracht, maar al haar substanties hebben nog een loutering nodig. Evenwel is zij geestelijk, want alles wat u ziet is geestelijke kracht, zelfs als het als materie door Mijn Wil gestabiliseerd is.

Het geestelijke dat als ziel nu de mens het leven geeft, heeft wel reeds een bepaalde graad van rijpheid bereikt, daar anders haar belichaming als mens niet zou zijn toegestaan. Toch kan er nog niet van een volmaakte ziel gesproken worden, omdat zij door het rijk van "Lucifer" gegaan is en haar denken en willen nog geheel volgens zijn aard is gericht. Toch is zij de eens gevallen oergeest die door de weg over de aarde geheel vrij kan worden van alle lagere invloeden, die vrij kan willen en handelen en daarom ook de mogelijkheid heeft op aarde tot de uiteindelijke voltooiing te komen en als stralende Lichtgeest weer het rijk hierna binnen te gaan, als hij het aardse lichaam verlaten moet.

De ziel is derhalve het voor het menselijke oog niet zichtbare dat onvergankelijk is, dat bestaan blijft tot in alle eeuwigheid. Terwijl de materie, elke voor het oog zichtbare uiterlijke vorm vergankelijk is, maar ook alleen opgelost wordt door Mijn Wil om het geestelijke dat zich daarin bevindt, vrij te laten. Dus is ook de zichtbare schepping eveneens het vroeger wezenlijk geestelijke, dat nu ontbonden door deze schepping gaat, maar eenmaal ook zover gerijpt is dat de gevallen oergeest zich als ziel van een mens belichamen mag.

De ziel heeft wel de gedaante van een mens, maar ze is alleen met het geestelijke oog te zien, d.w.z. alleen een bepaalde graad van rijpheid maakt het een andere ziel eerst mogelijk die ziel te zien, zoals ook eertijds in het geestelijke rijk de geschapen wezens elkaar wel herkenden en van gedachten konden wisselen. Echter alleen daarom, omdat zij het geestelijk vermogen hadden innerlijk waar te nemen, wat de mens, of een niet voltooide ziel die weer van de aarde gescheiden is, niet heeft. De ziel is dus geen stoffelijke vorm meer als men onder "stof" iets materieels, iets zichtbaars verstaat. Het is een geestelijke vorm, het is de uit MIJ uitgestraalde kracht die de dode vorm - het menselijke lichaam, het leven geeft. Evenwel de ziel kan denken, voelen en willen, wat het lichaam op zich **niet kan** zodra hem het eigenlijke leven - de ziel - ontbreekt. De menselijke organen verrichten wel hun functies, maar toch steeds aangespoord of tot leven gebracht door de ziel - door het eigenlijke ik - dat voor al deze functies hun werkzaamheden vaststelt.

En daarom draagt alleen de ziel de verantwoording voor het aardse bestaan, en nooit het lichaam. En de ziel zou altijd verkeerd denken en handelen, als IK er niet een vonk van Mijn GEEST, als deel van MIJ zou hebben bijgevoegd, die nu zijn invloed probeert uit te oefenen zich aan zijn aansporingen te onderwerpen en die haar er steeds toe brengen wil zich naar Mijn Wil te voegen, echter nooit dwingend op de ziel inwerkt.

Het staat de ziel volkomen vrij zich aan de wensen van de Geest, of aan de begeerten van het lichaam te onderwerpen. En dit is de eigenlijke aardse levenstoets die de ziel te doorstaan heeft, om als volmaakt te kunnen ingaan in het rijk hierna. U, mensen moet zich met de gedachte vertrouwd maken dat juist deze gevallen oergeest uw eigenlijke ik is, dat deze oergeest echter bij het begin van zijn belichaming als mens nog een zeer ongelouterde geest is, want hij bevindt zich in het gebied van "Lucifer". Hij is zelf door al de scheppingen heen gegaan waarin al wat bij Lucifer hoort nog gekluisterd is. En ook het menselijk lichaam bestaat uit materie, dus uit het geestelijke dat zich nog in ontwikkeling bevindt.

De uiteindelijke voltooiing moet eerst in het aardse leven plaatsvinden, maar kan echter bereikt worden, omdat het Verlossingswerk volbracht werd door JEZUS CHRISTUS, Mijn eniggeboren ZON, DIE IK naar de aarde zond om de grote oerschuld te delgen, die alle gevallen wezens het binnengaan in het lichtrijk ontzegde.

De ziel van de mens JEZUS was dus **een ziel van het Licht**, die ten behoeve van een zending op aarde neerdaalde in het rijk van de duisternis. Een ziel van het Licht belichaamde zich in een omhulsel van vlees en bloed, in het lichaam van een aardse mens, dat net zo geschapen was als dat van ieder ander mens. Dit omhulsel werd weliswaar eerst door die Lichtziel gereed gemaakt om een reine tempel te zijn omdat IKZelf in de mens JEZUS Mijn verblijf wilde nemen. Toch bestond dit lichaam uit aardse materiële substanties omdat de mens JEZUS het werk Zichzelf te vergeestelijken volbrengen zou, dat de andere mensen als voorbeeld diende, dat dus alle mensen bij zichzelf moeten verrichten om zich te voltooien. Bovendien bevond zich de Ziel van JEZUS, een meest zuivere Lichtziel in een donkere omgeving. Zij daalde neer in het rijk van "Lucifer" en zag Zich nu ook aan al zijn aanvallen blootgesteld.

De Ziel van JEZUS echter was geen gevallen geest. Maar omdat zij door de diepte moest gaan, kon Zij ook niet de destructieve geesten weren die Haar in opdracht van Lucifer erg kwelden. De Ziel van JEZUS bestond uit Licht in alle volheid. Toen Zij echter naar de diepte afdaalde, liet Zij dat Licht achter, want het zou de mensen in hun duisternis onherroepelijk verteerd hebben. Het Licht

vervulde dus maar in beperkte mate het lichaam van JEZUS. HIJ liet Zijn Liefdelicht niet voluit schijnen, maar deze Liefde verbond HEM innig met MIJ, Zijn VADER van eeuwigheid.

De Ziel van JEZUS was Geest van MIJN GEEST, evenzo was Zij als Liefdelicht door MIJ uitgestraald en Zij offerde deze Liefde ook niet op toen Zij op de aarde kwam. Maar nu begon ook Mijn tegenstander zijn invloed te laten gelden, hij wilde het Verlossingswerk van JEZUS verhinderen en probeerde ook de Ziel van JEZUS de duisternis in te trekken. Op grond van Zijn Liefdelicht had JEZUS spelenderwijs aan al zijn aanvallen weerstand kunnen bieden. Maar dan was het navolgen van JEZUS twijfelachtig geweest, dan zou HIJ nooit als mens de medemensen het leven hebben voorgeleefd dat dezen moesten leiden om zich te bevrijden van Mijn tegenstander, maar zou alleen goddelijke Kracht iets volbracht hebben wat voor een mens **nooit** mogelijk geweest zou zijn.

En daarom nam een Lichtziel bewust de strijd op met Mijn tegenstander, doordat Zij hem alle zwakke plaatsen bood. JEZUS ging bewust de strijd aan wat tegelijk betekende ook de satanische geesten niet te weren als ze zich van Zijn Ziel meester wilden maken. HIJ overwon hen niet door Zijn Macht maar door Zijn Liefde, d.w.z. HIJ bracht hen tot kalmte en zachtheid, HIJ bracht hun verlossing, want Zijn Liefde was overgroot en tijdens Zijn leven op aarde als mens groeide deze Liefde aan tot een vuurzee. HIJ nam MIJZelf als de eeuwige LIEFDE in Zich op. HIJ gaf niet toe aan de verzoeken van Mijn tegenstander maar overwon elke aanvechting, elke begeerte van die destructieve geestelijke substanties met overgroot geduld en erbarming, om dit nog onverloste geestelijke te helpen, om het in een toestand te brengen dat het zich aan Zijn Ziel kon aanpassen.

En de Liefde volbracht dit werk, zodat ook al de nog lagere substanties van het lichaam door Zijn Ziel werden geassimileerd, zodat Ziel en lichaam in hoogste volheid van Licht straalden en zich verenigden met MIJ - het LIEFDELICHT van eeuwigheid.

En deze zelfde ontwikkelingsgang vindt ook plaats als een hoge lichtgeest, een engelgeest de weg door de diepte wil gaan om het kinschap GOD's te bereiken. Om een in vrije wil hoogst volmaakte geest te zijn die in en met MIJ scheppen kan. Steeds beperkt dan de geest zijn volheid van licht en kracht, omdat die het menselijke lichaam uiteen zou laten springen dat nog geen zuiver geestelijk lichaam is.

De lichtgeest neemt dus de vorm van een menselijk lichaam aan maar blijft toch een geestelijk lichaam. En deze geestelijke "begrensde vorm" is de ziel, die het anders "dode vleeselijke lichaam" pas tot leven brengt. Treedt deze ziel dus weer uit het lichaam, dan ondervindt zij ook geen begrenzing meer, dan is zij weer de vrije geest vol licht en kracht, wat echter niet uitsluit dat deze geest eenmaal als menselijke ziel de weg door de diepte gegaan is.

Maar zo'n geest zal ook in het aardse leven over ongewone geestelijke talenten beschikken, want hoewel hij aan de zwaarste verzoeken van de kant van Mijn tegenstander is blootgesteld, zal hij nooit de totale verbinding met MIJ verliezen en de kracht van zijn liefde zal hem ook als overwinnaar tevoorschijn laten komen. Want wat Mijn tegenstander niet gelukte toen hij het grote leger van oergeschapen wezens tot afval van MIJ bracht, dat zal hem ook nu niet gelukken. Maar toch zal het aardse leven van een lichtgeest altijd bijzonder zwaar zijn tot hij zonder beperking de grote wilsproef heeft afgelegd die hem nu tot Mijn kind liet worden dat voor eeuwig met MIJ verenigd is, met zijn VADER, en nu onbegrensde zaligheden genieten zal.

AMEN

8059 Het geloof aan een voortleven van de ziel

9 december 1961

Wanneer de mensen er toch maar aan zouden willen geloven dat hun ziel - hun eigenlijke ik - onvergankelijk is, wanneer ze zouden willen geloven, dat de ziel als mens op deze aarde zichzelf het lot bereidt in het rijk hierna, wanneer ze haar aardse lichaam verlaat. De onverschilligheid tegenover hun latere lot zullen de mensen eens bitter berouwen, want eens zullen ze tot het besef komen wat ze verzuimden in het leven op aarde, wat ze zouden hebben kunnen bereiken, wanneer ze de waarschuwingen en vermaningen zouden hebben geloofd die hun op aarde steeds weer werden aangedragen. De onverschilligheid tegenover hun toekomstig lot is het grootste kwaad dat veel mensen in de afgrond dreigt te sleuren.

En daarom moeten ze er steeds maar weer op worden gewezen, dat er een verder leven na de dood is, dat ze niet kunnen vergaan, ook wanneer ze hun aardse lichaam moeten afleggen - hun gedachten moeten gericht worden op deze tijd, die zo zeker komt als de dag van morgen. Dan zullen ze ook bewuster van hun verantwoordelijkheid leven, als ze maar het geloof zouden kunnen verkrijgen aan een voortleven na de dood. Ook dit kan hun niet worden bewezen, ze kunnen het alleen geloven, maar ze kunnen een overtuigd geloof verkrijgen, wanneer ze nadenken en vragen naar het eigenlijke doel van hun leven op aarde. Slechts een geestelijk gerichte gedachte zou voldoende zijn dat hem ook het antwoord d.m.v. gedachten wordt gegeven uit het rijk dat het ware vaderland van de ziel is. Maar deze vragende gedachten moet de mens in vrije wil opzenden, want hij kan niet gedwongen in zulk geestelijk denken worden gedrongen. Maar de geringste impuls kan al voldoende zijn dat hij zichzelf deze vraag stelt en ze zal zeker alleen goede gevolgen hebben.

Daarom moet de mens vaak worden getroffen door gevoelige verliezen die al datgene kunnen betreffen wat hij bemint, aards bezit of ook lieve mensen, waarvan het verlies hem tot zulke gedachten kan aanzetten. En dan zijn ook zware slagen van het noodlot voor hem tot een zegen geworden, wanneer ze het denken van de mens in geestelijke banen leiden en geestelijke krachten nu tussenbeide kunnen komen die hem trachten te onderrichten. En wordt de mens gevraagd of hij overtuigd aan een voortleven van de ziel gelooft, dan zal hij daar meestal aan twijfelen, zelfs wanneer hij daarover vanuit de kerk is onderricht en nog niet openlijk heeft weersproken. Maar de innerlijke overtuiging ontbreekt hem en dat laat hem ook onverschillig zijn in zijn levenswandel, die gericht moet zijn op dat volgende leven in het geestelijke rijk.

Maar steeds weer wordt de mens geconfronteerd met wederwaardigheden die zijn denken moeten en kunnen richten op het einde, dat zeker voor hem is en dat toch geen einde betekent voor zijn ziel. En steeds weer zullen hem ook onderrichtingen toekomen in de vorm van gesprekken of geschriften die hij wel in vrije wil kan aannemen of afwijzen. En ook het verlies van aardse goederen kan de mens tot nadenken stemmen, zodat hij zich afvraagt of het bezit ervan de eigenlijke zin van het bestaan op aarde is. En dan is er ook de mogelijkheid, dat zijn denken verandert; dan is het mogelijk dat hij een verder leven na de dood niet voor uitgesloten houdt en nu zijn levenswandel bewust gaat, omdat hij voelt dat hij er zich eenmaal voor moet verantwoorden. En dan zal ook de zekerheid steeds sterker worden in hem, dat het niet is afgelopen met de dood van zijn lichaam, want waar maar de geringste wil aanwezig is zinvol op aarde te leven, wordt de mens ook geholpen en hij zal niet verloren gaan.

AMEN

8417 De ziel is Onvergankelijk Toestand van het ik-bewustzijn

20 februari 1963

Denk eraan dat er voor u geen vergaan meer bestaat, dat u blijft bestaan tot in alle eeuwigheid. En deze gedachte zal u gelukkig maken, wanneer u weet dat u tot in alle eeuwigheid gelukkig zult

zijn, ofschoon u zich van deze gelukzaligheid geen voorstelling zal kunnen maken. Maar het kan ook een onverdraaglijke gedachte voor u zijn, wanneer u in 'n ellendige toestand, hieraan geen einde zult hebben te verwachten, omdat u onvergankelijk bent.

Dat u bestaat en uzelf nu ook uw lot gestalte geeft, is een waarheid die niet bestreden kan worden - en wanneer u ook daar geen bewijs van zult kunnen leveren, zo zult u ook het tegendeel niet kunnen bewijzen en daarom moet u ook de mogelijkheid overwegen en daaraan beantwoordend dus zelf uw lot vorm geven. U moet u in geen geval vleien met de hoop, dat met de dood van uw lichaam alles is afgelopen, dat u dan **in een niets** terugkeert, want zodra u eens door MIJ als wezenlijke kracht bent uitgestraald, kan deze kracht ook niet meer vergaan. Maar eens keert ze weer naar MIJ als de Oerbron terug. En daarom kan ook de ellendige toestand, wanneer u die voor uzelf bereidt, niet eeuwig duren maar moet hij onherroepelijk eens weer omslaan in het tegendeel. Maar het is niet zonder belang hoe lang het wezen zich in deze ellendige toestand bevindt, want het wezen is niet gevoelloos. Het is in vrijheid, licht en kracht eens buiten MIJ geplaatst, wat dus gelukzaligheid betekent.

De ellendige toestand is kluistering, duisternis en onmacht en dus een toestand van onuitsprekelijke kwelling, die het wezen zelf niet meer kan veranderen wanneer het geen hulp wordt verleend. Maar Mijn eindeloze Liefde behoort ook toe aan die wezens en Ze ontfermt zich over al die ongelukkigen. Ze vindt ook steeds weer middelen en wegen de kluistering van de wezens te verzachten en hun licht en kracht te laten toestralen, die het wezen uit de diepste duisternis omhoog helpen, zodat eens weer de mogelijkheid bestaat zichzelf ook te zien als dat wat het is en het dan vrijwillig de weg omhoog kan voortzetten die het met Mijn hulp is ingeslagen.

En al gaan er eeuwigheden overheen, het wezen blijft echter bestaan, zelfs wanneer het, opgelost in ontelbare zielepartikeltjes in de scheppingswerken is gebonden. Maar er gaat geen partikeltje verloren, ze komen alle weer bijeen en gaan eens weer in de toestand van het ik-bewustzijn binnen, dat ze verloren hadden door eigen schuld. Dus betekent het ontbreken van het ik-bewustzijn niet een vergaan in een niets, maar het is slechts een tijdelijke toestand van totale krachteloosheid en geheel zonder licht, die ook 'n besef van zichzelf als wezen uitsluit. Voor u, mensen is het nu heel zeker troostvol dat ook u die nog helemaal weerspanning tegen MIJ bent, eens weer met MIJ verenigd zult zijn en de hoogste gelukzaligheid zult kunnen genieten.

Maar deze zekerheid mag u, mensen niet louw in uw streven of onverschillig en zonder verantwoordelijkheid tegenover het aardse leven laten worden, want de tijden die u van MIJ verwijderd bent, zijn voor u eeuwigheden, waarin u uzelf vervloekt, waarin u een lot zult moeten dragen, dat u niet zwart genoeg geschilderd kan worden en u, als mens niet zult kunnen overzien in al zijn kwellingen. Maar u zou alle waarschuwingen en vermaningen moeten aannemen en niet elke gedachte daaraan afwijzen, want juist in de tijd van uw mens-zijn is het mogelijk te streven naar de diepste vereniging met MIJ, die de hoogste gelukzaligheid waarborgt tot in alle eeuwigheid. En het is waarlijk niet veel wat u zelf hoeft te doen, want IK verlang alleen van u een leven waarin u onbaatzuchtig werkzaam bent in de liefde. En wanneer u de wil hebt dichter bij MIJ te komen, zult u ook de kracht ontvangen om in liefde te werken.

Dus moet u alleen uw wil juist richten, hij moet naar MIJ als uw Schepper zijn gewend en u moet alleen maar willen het doel van uw aardse leven in te zien en dit te vervullen. En u hoeft dan nooit meer te vrezen nog verder in zo'n ellendige toestand te moeten doorbrengen, want Mijn Liefde, Die u toebehoort tot in alle eeuwigheid, wil u alleen maar gelukzaligheden bereiden en u moet daarom alleen uw vroegere weerstand opgeven, die niet met geweld kan worden gebroken.

U moet, wat u aan leerstellingen over uw onsterfelijkheid wordt verteld, geloven, ook zonder bewijs en dan zult u ook bewust streven naar een gelukkig leven en weer worden wat u was in het allereerste begin - wezens die in licht en kracht en vrijheid onmetelijk gelukkig zijn.

AMEN